

tiget, og at der maatte kunne træffes en Ordning, der virkede noget i den Retning, Underændringsforslagsstillerne her have tænkt sig, men som ikke gik saa stærkt til den anden Side, som det stillede Underændringsforslag gør. Jeg maa derfor fra-raade ogsaa at stemme for dette Underændringsforslag.

Til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper) maa jeg sige, at hans Stilling forundrede mig noget. Det ærede Medlem mente, at dette Lovforslag er ganske uden Grundlag — et andet æret Medlem, det ærede 10de kongevalgte Medlem (Sørensen-Egaa), har jo allerede paa en vis Maade imødegaaet dette, idet han fandt, der var et godt Grundlag for det —, men naar det ærede 6te Medlem for 2den Kreds alligevel ender med at anbefale at stemme for Forslaget, da indtager han en noget mærkelig Stilling.

Jeg haaber, at det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Sørensen-Saksager) vil være nogenlunde tilfredsstillt med mit Svar angaaende Underændringsforslag Nr. 2. Det ærede Medlem har, tror jeg, forset sig noget paa Forholdet. Det er jo nu en Gang saaledes, at der ikke alle Vegne i Landet kan være den samme Trang til Oprettelse af Husmandsbrug. Navnlig kunde det jo tænkes, at det i de Egne, hvor Fæstevæsenet er stærkt udbredt, vil være vanskeligt efter den bestaaende Lov at oprette ret mange Husmandsbrug, og der er heller ingen Ulykke i, at Landarbejdere fra et Amt, hvor Jorden maaske er dyr, søge hen til et andet, hvor den er billigere, og at de søge at erhverve sig Hjem, hvor de kunne faa det til en noget billigere Pris. Disse Forhold maa jo dog ogsaa tages i Betragtning. Jeg tror, som sagt, efter den Stilling, det ærede Medlem har indtaget, at han har forset sig noget paa dette Forhold.

Jeg skal slutte med at tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme mod de foreliggende Ændringsforslag, for at man ikke paa dette sene Tidspunkt af Samlingen skal berede Lovforslaget Vanskeligheder. Det har, tror jeg, en saa stærk Begrundelse i sig selv, at man vistnok alligevel fra alle Sider vil indrømme, at det vilde være meget beklageligt, om det skulde strande, hvis disse Ændringsforslag bleve vedtagne.

Piper: Den højtærede Minister var forbavset over, at jeg kunde stemme for Forslaget, skønt jeg savnede det fornødne Grundlag til det. Det Forslag,

som jeg kunde stemme for, var imidlertid Forslaget, som det kommer til at foreligge, hvis de 2 Ændringsforslag vedtages. Det uforandrede Forslag kan jeg ikke give min Stemme, da jeg mener, at det er ganske uden Grundlag. Naar man vil udrede 1 Million Kr. ekstra af Statskassen, maa man have ganske andre Motiver end dem, den ærede Minister har været i Stand til at fremsætte.

Den højtærede Minister nævnedes nogle Eksempler paa, hvorledes det efter det af os stillede Forslag vilde stille sig for Københavns og Randers Amter; at Københavns Amt vil faa mere og Randers Amt vil faa mindre. Ja, men det følger jo af sig selv, at naar den nuværende Fordeling er fejlagtig, maa den nye Fordeling jo ikke blive saaledes, at den yder samme Beløb som den gamle; thi saa vil der ikke være vundet noget ved at faa den nye Fordeling. At der eventuelt bliver nogle Penge tilovers i Københavns Amt, vil jo ikke skade de andre Amter; thi det, som ikke kommer til Uddeling i det ene Amt, skal jo efter vort Forslag fordeles til de øvrige Amter i Forhold til de indkomne Laanebegæringer.

Det forbavsede mig noget at høre Ministeren sige, at naar man forudsætter, at der bliver uddelt 3 Mill. Kr. til næste Aar til nye Husmandsbrug o. s. v. Deri ligger jo, at Ministeren ogsaa til næste Aar vil tage 1 Mill. Kr. forlods ind til Suppleringslaan til de bestaaende Husmandsbrug. Det er jo ingen Steder hjemlet i Loven, og det turde jo dog være nok saa meget i Overensstemmelse med Lovens Tanke, at man skabte nye Husmandsbrug, som at man supplerede de ældre, og at man først brugte Pengene dertil og ikke forlods tog 1 Mill. Kr. til Suppleringslaan.

Sørensen-Saksager: Den højtærede Minister sluttede med at sige, at han haabede, at hans Svar paa min Forespørgsel var tilfredsstillende. Der maa jeg dog sige, at det er det ikke. Jeg havde sat stor Tillid til, at Ministeren havde svaret mere imødekommende med Hensyn til at faa den Lov, som vi tale om her, revideret hurtigst muligt. Det gjorde Ministeren imidlertid ikke. Og naar Ministeren kom ind paa at tale om den nye Fordelingsmaade og mente, at den vilde blive uretfærdig, maa jeg dertil sige, at det er det modsatte af, hvad der er min Opfattelse. Ministerens Udtalelse bestyrker ogsaa Ændringsforslagets Anvisning paa Fordelingen, bestyrker, at den vil komme til